

Arrest

nr. 302 645 van 4 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 22 januari 2020 België binnen met een paspoort en verzoekt op 28 januari 2020 om internationale bescherming. Op 11 september 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit de stad Salamiyah, gelegen in de provincie Hama. U hangt de ismaëlitische strekking van de islam aan.

Tot 2014 werkte u als aannemer in de bouwsector. In 2016 begon u te werken als uitbater van een zwembadcomplex in de stad Salamiyah. Die stad wordt hoofdzakelijk gecontroleerd door milities zoals Difa al Watani, ook gekend als de National Defense Forces (NDF), die aan de kant van het Syrische regime staan. U kreeg een moeilijke relatie met leden van de verschillende milities omdat ze zich niet aan de regels hielden voor bezoekers van uw zwembadcomplex. Nadat u hen daar op aansprak vonden er verschillende sabotageacties plaats. In 2018 werd er brand gesticht, de generator werd gestolen en de waterpomp gesaboteerd. Soms sloten leden van de milities de wegen af en verhinderden ze klanten om naar het zwembad te komen.

In januari 2018 werd u tegengehouden aan een checkpoint van de NDF in Salamiyah. Ze sloten u op in hun gevangenis en beschuldigden u ervan dat u leden van de Syrische oppositie uitnodigde in uw zwembadcomplex. U werd er uitgescholden. Na vijf dagen werd u vrijgelaten.

In augustus 2018 werd u een tweede keer gearresteerd aan een checkpoint van een andere militie dicht bij uw woning. Ze controleerden toen of u niet was opgeroepen door het leger. U verbleef er één nacht in opsluiting, waarna bleek dat u toch niet opgeroepen was. Daarop werd u opnieuw vrijgelaten.

In 2019 eisten de milities uw zwembadcomplex op. Ze zeiden dat ze het nodig hadden om er een militaire post van te maken. Maar in feite waren ze erop uit om het complex zelf uit te baten en er zo geld aan te verdienen. Nadat u had geweigerd, stuurden ze overheidsinstanties naar uw zwembad in een poging om het te laten sluiten. Na een paar maanden besloot u zich niet langer te verzetten. Aan het begin van de zomer van 2019 ging u ermee akkoord om vrijwillig afstand te doen van de uitbating van het complex in ruil voor een gedeeltelijke vergoeding. Vervolgens besloot u het land te verlaten.

Daarnaast voelde u zich ook onveilig in de stad. Er waren soms gevechten tussen de overheid en de rebellen. De milities, die sterk aanwezig waren in de stad, misdroegen zich ook vaak tegenover de burgers. Ze schoten soms burgers dood, waardoor u uw kinderen niet meer op straat durfde te sturen. Voorafgaand aan uw vertrek bracht u uw gezin onder bij uw schoonouders.

Op 29 oktober 2019 verliet u legaal het land. U vloog via Iran naar Turkije, waar u twee dagen later illegaal per boot naar Griekenland reisde. Vervolgens nam u het vliegtuig naar Spanje, vanwaar u doorreisde naar België. U kwam hier aan op 22 januari 2020. Twee dagen later diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw paspoort, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw dochters, een attest van uw geloofsgemeenschap, een medisch attest over de oogproblemen van uw dochter J. (...), een kopie van uw Belgische verblijfsdocumenten, en een kopie van uw Belgische arbeidsovereenkomst.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood rekening moet worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.). Artikel 48/6, § 5 Vw. bepaalt evenwel ook dat de beoordeling van een verzoek op individuele basis gebeurt en dat, onder meer, rekening moet worden gehouden met “de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten” en met “de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”.

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2 en 26), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet allereerst vastgesteld worden dat u geen zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en uw activiteiten in de laatste jaren voor uw komst naar België tijdens het Syrische conflict.

U verklaart dat u in 2016 begon met de uitbating van een zwembadcomplex in het westelijke deel van de stad Salamiyah (CGVS, p. 9-10) en als uitbater van het zwembadcomplex in de problemen kwam met regeringsgezinde milities.

In de stad Salamiyah zijn sinds het begin van het conflict in Syrië in 2011 verschillende overheidsgezinde milities actief die controle uitoefenen in verschillende wijken. U verwijst naar die milities als de shabiha. De groeperingen die er deel van uitmaken zijn volgens u onder meer Quwat al-Difa' al Watani of National Defense Forces (NDF), Jawiyah, Amin Askari en Sukur Saghra (CGVS, p. 16). Ze opereren parallel met de politie en de overheidsinstanties die nog aanwezig zijn in stad. De milities hebben er onder meer checkpoints opgericht om mensen en goederen te controleren. Daarbij troggelen ze geld af van de passanten en nemen ze tevens goederen in beslag. Ze oefenden verder ook de controle uit over lokale

benzinstations en distributiecentra van gas en brood. Ze verkochten bepaalde goederen aan het dubbele van de prijs of benadeelden bepaalde personen aan wie ze brood of brandstof weigerden te verkopen en die ze vernederden of sloegen terwijl ze stonden aan te schuiven (CGVS, p. 16-17). Aan de checkpoints controleerden ze ook steeds de identiteitsgegevens van de bestuurder en de passagiers om te zien of ze geseind stonden. Personen die verdacht werden van medewerking met de rebellen of die hun dienstplicht bij het reguliere leger nog moesten vervullen, werden aangehouden. Afhankelijk van het profiel van de gezochte persoon gaven ze die de mogelijkheid om tegen smeergeld zijn vrijheid terug te krijgen of leverden ze hem uit aan de inlichtingendiensten. In afwachting van hun vrijlating of uitlevering werden die personen opgesloten in de geïmproviseerde detentiecentra van de militie. Heel veel mensen werden volgens u opgepakt en uitgeleverd. Dat ging dan om deserteurs of mensen die gezocht werden voor het vervullen van de leger- of reservedienst. Aanvankelijk werden er ook veel opposanten uitgeleverd, maar "later waren die wel op" (CGVS, p. 18-19). Die checkpoints hadden overigens een bijzonder slechte reputatie bij de bevolking. Aan sommige checkpoints, zo verklaart u, werd bijzonder veel smeergeld gevraagd, bij andere was er sprake van ontvoeringen en moorden en werden mensen soms in putten gegooid (CGVS, p. 24).

Over de verschillende gewapende groeperingen in uw stad verklaart u ook dat ze samen één militie (shabiha) vormen die voor de overheid werkt, maar dat er onderling soms belangenconflicten zijn. De groeperingen maken onderling afspraken over welke groep een bepaald dorp of gebied gaat plunderen wanneer dat werd heroverd. Dan gingen leden van die groep meubels, ijzer, bedrading, koper en stenen plunderen in die dorpen. Nadien verkochten ze hun buit. Ze stalen er ook de oogst en namen sommige gronden in beslag die ze vervolgens zelf gingen uitbaten (CGVS, p. 17-18).

U stelt dat u als burger en inwoner van de stad Salamiyah verschillende problemen heeft gekend met deze overheidsgezinde milities die er uiteindelijk op uit waren om de uitbating van uw zwembadcomplex over te nemen en u daarbij jarenlang lastig vielen. U kreeg een moeilijke relatie met u onbekende leden van de verschillende milities omdat ze zich niet aan de regels hielden voor bezoekers van uw zwembadcomplex. Nadat u hen daar op aansprak, vonden er verschillende sabotageacties plaats. In 2018 werd er brand gesticht, de generator werd gestolen en de waterpomp gesaboteerd. Af en toe sloten ze de wegen af en verhinderden ze klanten om naar het zwembad te komen. U werd soms ook lastiggevallen aan hun checkpoints (CGVS, p. 20).

In januari 2018 werd u gearresteerd aan een checkpoint van de NDF. Ze sloten u op in hun gevangenis en beschuldigden u ervan dat u leden van de Syrische oppositie uitnodigde in uw zwembadcomplex. U werd er uitgeschoold. Na vijf dagen werd u vrijgelaten. In augustus 2018 werd u een tweede keer gearresteerd aan een ander checkpoint dicht bij uw woning. Ze controleerden toen of u niet was opgeroepen door het leger. U verbleef er één nacht in opsluiting, waarna bleek dat u toch niet opgeroepen was. Daarop werd u opnieuw vrijgelaten (CGVS, p. 20-24).

In 2019 eisten de Shabiha vervolgens uw zwembadcomplex op. Ze zeiden dat ze het nodig hadden om er een militaire post van te maken. Maar in feite waren ze erop uit om het complex zelf uit te baten en er zo geld aan te verdienen. Nadat u had geweigerd, stuurden ze overheidsinstanties naar uw zwembad in een poging om het te laten sluiten. Na een paar maanden besloot u zich niet langer te verzetten. Aan het begin van de zomer van 2019 ging u ermee akkoord om vrijwillig afstand te doen van de uitbating van het complex in ruil voor een gedeeltelijke vergoeding. Vervolgens besloot u het land te verlaten (CGVS, p. 20-24).

Uw voorgehouden problemen met overheidsgezinde milities in Salamiyah zijn echter niet in overeenstemming te brengen met informatie beschikbaar op het CGVS en waaruit blijkt dat u deel uitmaakt van één van die milities, met name de National Defense Forces (NDF), en u binnen deze gewapende groepering met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft.

Toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over de veiligheidssituatie in uw regio verklaarde u dat u vanaf de tweede helft van 2017 mee op wacht heeft gestaan toen IS oprukte tot op drie kilometer van de stad Salamiyah (CGVS, p. 5-6). De ismaëlitische raad van Salamiyah had toen besloten dat de burgers moesten meehelpen bij de verdediging van de stad. U ging in op de oproep van die raad. U en andere burgers hielpen mee om uitkijkposten van het leger bemannen. Zes à zeven maanden lang observeerde u 's avonds of 's nachts hoe de situatie evolueerde. U kreeg daarbij geen wapen. Die waren voorbehouden voor de soldaten. Wanneer u zag dat de situatie escaleerde, moest u dit melden aan het leger, waarop u en de andere burgers naar jullie huizen terugkeerden om jullie kinderen klaar te maken om te vluchten. Dit waren uw enige taken (p. 6-7). Begin 2018 trok IS zich terug op het oostelijke platteland

van Salamiyah. In 2019 raakte de situatie ten westen van de stad opnieuw onder controle (CGVS, p. 6-8).

Deze verklaringen over uw beperkte rol als burger bij de verdediging van Salamiyah zijn echter niet in overeenstemming met de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Zo bent u te zien op (1) een groepsfoto die de National Defense Forces (NDF) van Salamiyah deelden op hun facebookprofiel (blauwe map, stuk 3), komt u aan het woord in (2) een reportage op de nationale televisie waarbij iemand bij de vlag van de NDF poseert, er in de banner bij die reportage staat dat de troepen van de NDF de aanvallen tegenhouden en u vanuit een verdedigingspost uitleg geeft over de situatie aan het front in Salamiyah in januari 2018, en bent u te zien in (3) een andere video, gefilmd door een journalist van de nationale media, waarbij u samen met andere personen in militair tenue rondloopt in gebied op het platteland dat opnieuw door de overheid werd ingenomen (blauwe map, stuk 1 en 5). Bovendien werd op 2 juli 2020 op de website Zaman al Wasl (4) een artikel gepubliceerd met de titel "Hussein Qanaou [H. K. (...)] beëindigt de mars van moord, arrestatie en plundering door zijn toevlucht te nemen tot België" (blauwe map, stuk 2). Daarin wordt op basis van anonieme getuigenissen geschreven dat u één van de leiders was van de National Defense Forces in Salamiyah. U zou eerst ervaring hebben opgedaan bij een Iraans-sjiitische militie gevestigd in Jabal Zain al-Abidin een vijftal kilometer ten noorden van de stad Hama. U zou er betrokken geweest zijn bij het bombarderen van bewoonde woonwijken, buitengerechtelijke executies en het arresteren, martelen en met geweld laten verdwijnen van burgers. Nadien zou u in Salamiyah onder leiding van Muhammad Fadil Warda geopereerd hebben. U zou er zelf aan het hoofd van een afdeling van de NDF hebben gestaan en u zou er deel hebben genomen aan verschillende militaire operaties op het platteland rond Salamiyah, waarbij u vooral op het oostelijke platteland actief zou zijn geweest. U zou er bevolkte gebieden gebombardeerd en bestormd hebben, wat geleid heeft tot de dood en arrestatie van burgers. Andere burgers zouden verdreven geweest zijn uit hun huizen, waarna u deel zou hebben genomen aan de plundering en inbeslagname van hun huizen. In het artikel werd tevens geschreven dat u een verzoek om internationale bescherming had ingediend in België.

Toen u werd geconfronteerd met de hierboven vermelde foto (1), die werd gepost op 16 januari 2018, geeft u toe dat u op die foto te zien bent, maar verklaart u dat u toevallig op die foto bent beland. U stelt dat u in 2017 regelmatig op de uitkijk moest staan. Mensen van de NDF wilden toen van u en andere helpende burgers een foto maken voor hun propaganda. Erop gewezen dat u zelf een militair uniform draagt op die foto en dat u daar tussen andere gewapende mannen in militair uniform staat die de vlag van de NDF vasthouden, stelt u dat jullie altijd een militair uniform moesten dragen om op de uitkijk te staan en dat jullie enkel een vlag hadden gekregen voor de propaganda van de NDF. U stelt dat de NDF bij die foto het volgende schreef: "De eerlijke bewoners van Salamiyah die aan onze zijde staan, hebben dit en dat gedaan". Uit de vertaling van het opschrift bij de foto blijkt evenwel dat het volgende vermeld wordt: "Van de mannen van de NDF op het westelijke platteland van Salamiyah: goedmorgen". Dat u zelf in militair uniform figureert op een foto die werd gepubliceerd door de NDF waarop gewapende mannen de vlag van de NDF vasthouden en waarbij vermeld wordt dat dit de mannen van de NDF zijn die zich op het westelijke platteland van Salamiyah bevinden, valt geenszins in overeenstemming te brengen met uw bewering dat u als burger enkel af en toe op de uitkijk ging staan in een uitkijkpost van het leger (CGVS, p. 25-26).

Voorts bent u te zien in een video (2) van de nationale zender Sama waarbij u gefilmd wordt in een verdedigingspost, naast een zwaarbewapende strijder, terwijl u uitleg geeft bij de situatie aan het front. U verklaart dat u effectief te zien bent op die video, maar dat u toen gedwongen werd om een tekst uit te spreken die de inlichtingendienst had opgesteld. U had die tekst op voorhand gekregen en moest gewoon zeggen wat er op het papier stond. U kon die opdracht niet weigeren. Erop gewezen dat het wel erg toevallig was dat net u werd uitgekozen, stelt u dat daar geen speciale aanleiding voor was. U werd samen met anderen aangesproken met die tekst en u kon niet weigeren. Het waren de mensen van de mukhabarat (inlichtingendienst) die u lukraak uitkozen en zeiden dat u hun tekst moest uitspreken voor de camera (CGVS, p. 26-27).

Na vertaling van het videofragment blijkt evenwel het volgende. Op de banner die te zien is onder de beelden staat: "Vanuit het front Al Sathiyat in het platteland van Salamiyah. De troepen van de nationale defensie houden de aanvallen van de gewapende terroristische groeperingen tegen". Tijdens de reportage is eerst een persoon in militair uniform te zien die poseert bij de vlag van de NDF. Vervolgens komt u in beeld zegt u: "We zitten aan de westelijke kant van Salamiyah, die elke dag wordt aangevallen door gewapende groeperingen. Kijk. Deze richting is in de buurt van Khneifis, Tell ad-Dara. Wij proberen die aanvallen tegen te houden. Dankzij de dappere kerels. Wij hebben opgemerkt dat de terroristische groeperingen meer en meer zware wapens gebruiken". Daarop zegt de voice over het volgende: "Onze

steun voor de dappere mannen die hun huizen, hun familie achterlaten om hun vaderland Syrië te verdedigen. De hoge academie voor het nationalisme". Daarop komt een andere persoon aan het woord die zegt: "We zijn nu vijf jaar hier. Wij offeren ons op voor de overwinning van het vaderland. De kleine familie zit veilig als de grote familie veilig is".

Uit de analyse van de beelden en de transcriptie van uw verklaringen in die reportage blijkt dat u in naam van de strijders van de NDF aan het front spreekt. Het feit dat u gekozen werd om op de nationale televisie vanuit een verdedigingspost van de NDF toelichting te geven bij de situatie aan het front in Salamiyah, is een duidelijke indicatie van de vooraanstaande positie die u binnen de NDF innam tijdens die gevechten. Uw bewering dat de NDF zomaar een burger, die geen lid was van hun organisatie, zou laten aanduiden door de inlichtingendienst om op de nationale televisie toelichting te geven bij hun operaties aan het front is dan ook geenszins aannemelijk (CGVS, p. 26-27).

Bovendien kan uw optreden in deze reportage bijzonder moeilijk in overeenstemming worden gebracht met uw voorgehouden problemen met en vrees voor de milities in Salamiyah. U stelt dat de reportage werd opgenomen op 14 januari 2018 en dat ze twee dagen later werd uitgezonden op de nationale televisie (CGVS, p. 27). Eerder verklaarde u echter dat u in januari 2018 werd gearresteerd aan een checkpoint van de NDF. Medewerkers van die militie sloten u toen op in hun gevangenis en beschuldigden u ervan dat u leden van de Syrische oppositie uitnodigde in uw zwembadcomplex. U werd er uitgescholden. Na vijf dagen werd u vrijgelaten (CGVS, p. 20-22). Toen hier op werd teruggekomen, verklaarde u dat u vijf of zes dagen na de reportage effectief werd gearresteerd aan het checkpoint van de NDF. Erop gewezen dat het wel bijzonder vreemd is dat de NDF u eerst in hun naam laat spreken tijdens een reportage op de nationale televisie, nota bene zonder dat u een lid bent van hun organisatie, om u een week later onterecht en zonder enig bewijs te beschuldigen van samenwerking met de oppositie en u vijf dagen lang opsluit in hun gevangenis, stelt u slechts dat de NDF niets met die reportage te maken had. U herhaalt dat de staatstelevisie enkel wilde tonen dat burgers solidair waren met het leger en dat u er toevallig door hen werd uitgepikt (CGVS, p. 27-28). Deze door u geschetste gang van zaken is evenwel compleet onaannemelijk. Hieruit kan dan ook duidelijk worden afgeleid dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke activiteiten in Syrië voorafgaand aan uw vertrek naar België noch op de motieven die u ertoe hebben gebracht uw land te verlaten.

Ook uw verklaringen over de tweede video (3) waarin u te zien bent zijn allerminst aannemelijk. U stelt dat die opname werd gemaakt in september of oktober 2017 toen aangekondigd werd dat het oostelijke platteland van Salamiyah 's nachts bevrijd was. Toen u 's ochtends wakker werd, vernam u dat nieuws. U nam uw motor en reed met een aantal vrienden naar die regio. Onderweg raakten jullie verspreid omdat uw ene vriend naar zijn dorp wou gaan kijken en een andere naar zijn eigen grond. Zelf had u geen specifieke reden om naar die regio te rijden. U was gewoon blij dat het gebied bevrijd was. Op een bepaald moment moest u zelf stoppen met rijden en mocht u enkel nog verder wandelen. U bevond zich plots in het gezelschap van een beroepsmilitair en nog een aantal andere mannen die u niet kende. U herkende er wel een oude man van de familie Y. (...) en iemand van de familie K. (...), met wie u verder niets te maken had. Er was daar ook een correspondent van de staatstelevisie aanwezig die met zijn telefoon een video-opname begon te maken. Zo bent u zelf op die beelden beland (CGVS, p. 27-28).

Na analyse van die beelden blijkt dat u te zien bent tussen een tiental mannen in gevechtsgedrag, onder wie er verschillende zwaarbewapend zijn. U bevestigt dat u de persoon met de zonnebril en de zwart-groene T-shirt bent (CGVS, p. 28). Zelf draagt u ook een camouflagebroek en lijkt u communicatieapparatuur in uw linkerhand te houden. De journalist spreekt de volgende woorden: "Ik spreek namens het Syrische Arabische leger en ook namens de NDF. Wij hebben het volledige oostelijke platteland bevrijd. We beloven jullie de overwinning voor altijd. We zijn bij jullie op elk moment. Namens het Syrische Arabische leger. Blijf bij ons en blijf ons volgen". Wanneer u erop wordt gewezen dat het erg bizar is dat u een prominente plaats in beeld mag innemen naast een beroepsmilitair terwijl een aan de overheid gelinkte journalist de eerste beelden maakt van de bevrijding van het oostelijke platteland, stelt u slechts dat u daar geheel toevallig terecht bent gekomen en dat dit niets meer dan een samenloop van omstandigheden was (CGVS, p. 28-29). Uw verklaringen maken andermaal allerminst een aannemelijke indruk. Op basis van die beelden heeft het er immers alle schijn van dat u in de hoedanigheid van leidinggevende van de NDF betrokken was bij de gevechten op het oostelijke platteland rond Salamiyah. Gevraagd waarom u zelf ook te zien bent in een camouflagebroek op die beelden, stelt dat u iedereen in Salamiyah militaire broeken draagt. Ook taxichauffeurs, arbeiders, vrouwen en kinderen. Toen u 's ochtends wakker werd had u er zonder verder over na te denken gewoon die broek aangetrokken en bent u naar het oostelijke platteland gegaan. Dit gebeurde volgens u onbewust en zonder bijbedoelingen (CGVS, p. 33). Opnieuw komen uw verklaringen geenszins plausibel over.

Wanneer u geconfronteerd wordt met het artikel van Zaman al Wasl (4), een bron die over het algemeen als betrouwbaar kan worden beschouwd (zie blauwe map) waarin staat dat u aangesloten was bij NDF en de leiding had over een deel van die militie, stelt u dat u reeds op de hoogte was van het bestaan van dat artikel, maar dat de inhoud ervan niet correct is. U blijft erbij dat u nooit was aangesloten bij de NDF of een andere militie (CGVS, p. 13, 30-32). Het zijn allemaal leugens die werden verzonnen door jihadisten, gebaseerd op videobeelden die uit de context zijn getrokken en een foto waarop u naast een vlag poseert (p. 30-31). Vervolgens wordt u er nogmaals op gewezen dat er toch bijzonder sterke aanwijzingen zijn van uw prominente rol binnen de NDF in Salamiyah. U wordt naar voren geschoven als woordvoerder van de NDF in een reportage van de staatstelevisie over Salamiyah, u loopt prominent in beeld tussen gewapende mannen (van het leger en de NDF) op een andere video na de bevrijding van het oostelijke platteland van Salamiyah en u staat op een foto die werd gepost op de facebookpagina van de NDF in Salamiyah waarbij wordt gesproken over "onze mannen". Daarop reageert u als volgt: "Dus alles valt in het kader van de propaganda. Het is allemaal propaganda van hen. Ik heb niets te maken met die zaken. Als je voorop loopt, betekent dat niet dat je een belangrijke rol hebt. Tijdens die opname waren andere mensen aanwezig, maar die waren verlegen voor de camera en die gingen aan de kant staan. Zo ben ik niet en dat is niet mijn manier van denken. Nogmaals die zaken zijn verzonnen door mensen die de mensen die niet aan hun kant staan, als tegenstanders beschouwen. Dus normaalgezien heb ik niets te maken met die zaken. Ik heb ook alleen maar alles beleefd zoals ik het van het begin gezegd heb. Ik ging enkel af en toe voor de observatie. Als u over die periode googelt op Salamiyah, dan zal u duizenden foto's vinden. Ik was op dat moment daar en ik was blij. En ik had geen bijbedoeling" (CGVS, p. 31). Gelet op het beeldmateriaal en uw prominente rol in die videofragmenten, kan er echter allerminst geloof worden gehecht aan uw bewering dat dit allemaal geheel toevallig tot stand is gekomen en dat uw rol zich beperkt tot die van een burger die af en toe ongewapend op de uitkijk stond.

Een bijkomende aanwijzing van uw rol als strijder werd gevonden op de sociale media (5). Zo werd op Facebook een profiel teruggevonden van een genaamde 'H. K. (...)', afkomstig uit Salamiyah, dat met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan u kan worden toegeschreven. In oktober 2017 werden twee foto's op het profiel gepost waarop een persoon die treffend op u lijkt, maar niet met 100% zekerheid herkend kan worden omdat hij een zonnebril draagt, poseert met een machinegeweer. Bij dit profiel staat verder dat deze persoon voor de douane werkt sinds 15 september 2020 (zie blauwe map). Wanneer u geconfronteerd wordt met dit facebookprofiel, antwoordt u spontaan dat het van H. K. (...) is en dat hij een ambtenaar bij de douane is. U ontkent dat u op die foto's te zien bent. Gevraagd of u die H. K. (...) kent, stelt u hem niet persoonlijk te kennen, maar dat u wel gehoord heeft dat hij oorspronkelijk uit Damascus komt en later naar uw stad verhuisd is. U geeft toe dat die persoon goed op u lijkt, maar u blijft erbij dat het wel degelijk om een andere persoon gaat (CGVS, p. 25). Andermaal weten uw verklaringen hierover geenszins te overtuigen. Het is bovendien erg opmerkelijk dat u spontaan over die persoon, die u niet persoonlijk beweert te kennen, kan meedelen dat hij voor de douane werkt aangezien die persoon daar pas een jaar na uw vertrek uit Syrië aan de slag zou zijn gegaan (Verklaring DVZ, punt 32). Het heeft er dan ook alle schijn van dat dit wel degelijk één van uw facebookprofielen is waarbij u, om redenen die enkel u bekend zijn, heeft vermeld dat u in september 2020 voor de Syrische douane werkte. Dit vermoeden wordt versterkt door het feit dat de foto van de gewapende persoon ondertussen verspreid is geraakt in de Belgische media (6) (zie blauwe map) en wordt gelinkt aan een zekere 'Hosen K.' [wat een andere transcriptie kan zijn van uw naam 'H. K. (...)'], dewelke zich in België zou bevinden en tot dezelfde militie zou behoren als de 'H. A. (...)' waarvan sprake is in het artikel. Over laatstgenoemde stelt het artikel dat het om een persoon gaat die als leider van een Ismailitische militie, verbonden aan de shabiha, verantwoordelijk is voor verschillende (oorlogs)misdaden in uw regio van herkomst, Salamiyah.

Hoewel u met klem ontkent kan het CGVS op basis van voorgaande vaststellingen enkel concluderen dat u als strijder actief betrokken bent bij de NDF en binnen deze organisatie met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol bekleedt. Afgaand op de inhoud van de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt het om een langdurig engagement te gaan.

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven. Er kan namelijk niet worden aangenomen dat u als burger, meer bepaald als uitbater van een zwembadcomplex, ten aanzien van de NDF een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dient te koesteren.

Bovendien blijkt uit het voorgaande dat u niet tegemoet komt aan de medewerkingsplicht die op u rust. U weigert namelijk, in weerwil tot de objectieve elementen waarover het CGVS beschikt, zicht te bieden op

een aantal relevante (lees: essentiële) elementen voor de beoordeling van uw verzoek, zoals uw achtergrond, uw activiteiten voor vertrek uit Syrië, en uw werkelijke asielmotieven.

Er zijn geen andere elementen voorhanden dewelke een toekenning van internationale bescherming, in de vorm van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen.

Nu uw lidmaatschap en activiteiten voor de NDF zijn komen vast te staan, dient het CGVS te benadrukken dat de risico's die leden van strijdkrachten lopen bij het uitoefenen van hun militaire activiteiten ontegensprekelijk inherent zijn aan hun militaire status en de context van de militaire strijd binnen een gewapend conflict, waardoor deze niet ressorteren onder een vrees voor vervolging zoals vastgelegd in art. 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De risico's die losstaan van het uitoefenen van militaire activiteiten of geen direct gevolg zijn van de militaire strijd binnen een gewapend conflict, kunnen in bepaalde gevallen en afhankelijk van de persoonlijke situatie van een verzoeker echter wel binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen. Het komt evenwel aan verzoeker toe om deze vrees of dat risico op individuele basis aannemelijk te maken (zie ook EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 86-87 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, p. 67-68 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>). In casu stelt het CGVS vast dat u tengevolge van uw persoonlijk gedrag en uw gebrek aan medewerking geen concrete individuele of risicoverhogende elementen aanvoert waaruit blijkt dat u persoonlijk, als gevolg van uw betrokkenheid bij de NDF een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. Integendeel, het ontkennen van uw militaire activiteiten doet net afbreuk aan een dergelijke vrees. Louter op basis van de elementen waarover het CGVS beschikt met betrekking tot uw militaire activiteiten, kan evenmin worden besloten dat er in uw individueel geval een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade geldt.

Waar u nog aanhaalt dat u omwille van de 'valse beschuldigingen' in het artikel van Zaman al Wasl uit 2020 zal worden vermoord door 'islamieten' (CGVS, p. 34), stelt het CGVS vast dat het om een hypothetische vrees gaat, ingegeven door de reacties die door onbekenden onder het online-artikel werden geplaatst en ondertussen verwijderd zijn. Nog los van het feit dat u geen begin van bewijs neerlegt van de reacties die op het artikel zijn gekomen, haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de onbekenden effectief gevolg aan de dreigementen zouden geven. De publicatie van het artikel dateert bovendien van een aantal jaar terug. Ook uw familie bleef, hoewel u in het artikel met naam wordt genoemd, ongemoeid.

Waar u nog stelt dat het gegeven Ismaëliet te zijn volstaat om te worden vermoord, wijst het CGVS er op dat er op dat deze bewering geen weerklank vindt in de beschikbare landeninformatie (zie EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) – beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>). U brengt geen individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u, als Ismaëliet, sprake is van een vrees voor vervolging.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas, de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofdte geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden (EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 51-53 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, p. 31 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> en <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals>; Algemeen Ambtsbericht Syrië, mei 2022, p. 83-85 – beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2075473/AAB+Syrie_extern+17jun22.pdf; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian

Arab Republic, maart 2021, p. 112-115 – beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, p.1-22 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coireport-situation-returnees-abroad> en <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021>). U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen die in die richting wijzen. Bovendien stelt het CGVS vast dat u zich tijdens het conflict openlijk achter de Syrische autoriteiten heeft geschaard en actief was bij een gewapende groepering die loyaal was aan het regime en toezag op de controle in uw regio van herkomst. U komt uit een regio die in handen is van de overheid en die zich, met de hulp van de groepering waarvoor u actief was, gewapenderhand heeft verzet tegen oppositiegroeperingen. Verder heeft u (meermaals) probleemloos en op legale wijze, middels uw eigen Syrisch paspoort, het land verlaten (Verklaring DVZ, punt 32; CGVS, p. 35). Er zijn geen bijkomende indicaties dat u tot een groep van personen zou behoren die een groter risico loopt bij terugkeer naar Syrië.

Tot slot kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS benadrukt dat uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het voordeel van de twijfel slechts aan een verzoeker om internationale bescherming kan worden gegund wanneer, onder meer, de verklaringen samenhangend en aannemelijk bevonden zijn en vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verder blijkt dat de bewijslast ook wat de nood aan subsidiaire bescherming betreft, in beginsel op de verzoeker rust, die aan de hand van concrete elementen moet aantonen dat hij beantwoordt aan de criteria om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS wijst er in dit verband op dat uit artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt dat, naast de aanwezigheid van een gewapend conflict, en het gegeven dat er sprake moet zijn van willekeurig geweld waardoor het leven of de persoon van burgers ernstig bedreigd wordt, het burger-zijn één van de constitutieve elementen is om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen. Het CGVS benadrukt ook dat voornoemd artikel niet tot doel heeft om bescherming te bieden aan om het even welke persoon, en dat een verzoeker dient aan tonen dat hij een burger is. In casu blijkt dat u niet als burger kan worden beschouwd, nu is komen vast te staan dat u tijdens het Syrisch gewapend conflict minstens als militair actief was en naar alle waarschijnlijkheid ook als hiërarchisch meerdere binnen een georganiseerde gewapende groep, geaffilieerd met de Syrische overheid. Er kan, mede gezien uw persoonlijk gedrag en gebrek aan medewerking, niet worden besloten dat u daadwerkelijk en permanent uw activiteiten voor deze gewapende groep zou hebben afgezworen. Het is bijgevolg onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw positie in uw land van herkomst of te concluderen dat u bij terugkeer als burger wordt beschouwd. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat er in hoofde van u een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet geldt.

Los daarvan stelt het CGVS vast dat er op basis van uw verklaringen (supra) en de landeninformatie in het dossier (zie blauwe map) ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat leden van de NDF tijdens het Syrische conflict in uw regio van herkomst misdaden hebben gepleegd dewelke onder het toepassingsveld van art. 55/2 en art. 55/4 van de Vreemdelingenwet kunnen vallen. Door bewust uw betrokkenheid bij de NDF te ontkennen maakt u het onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw (eventuele) deelname aan en betrokkenheid bij uitsluitbare handelingen gepleegd door de NDF.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs, bevestigen uw identiteit en reisweg die niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bevestigen uw gezinssamenstelling die evenmin in twijfel wordt getrokken. Het attest van uw geloofsgemeenschap bevestigt dat u ismaëliet bent. Het medische attest heeft louter betrekking op de oogproblemen van uw dochter J. (...). De kopie van uw Belgische verblijfsdocumenten en arbeidsovereenkomst doen op geen enkele wijze uitspraak over uw nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker geeft een beknopte theoretische toelichting over enkele van de door hem geschonden geachte beginselen en gaat, na een algemeen betoog over “de vrees voor vervolging”, als volgt in op de motieven van de bestreden beslissing die daar betrekking op hebben:

“4.2.2.2. Aangaande de medewerkingsplicht en samenwerkingsplicht

Het CGVS beweert dat verzoeker niet zou hebben voldaan aan zijn medewerkingsplicht conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Het tegendeel is echter waar. Hieronder zet de verzoeker uiteen op welke wijze hij heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

A/ Medewerkingsplicht

Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Dat is exact wat de verzoeker heeft gedaan gedurende zijn persoonlijk onderhoud.

Verzoeker verschaftte zijn volle medewerking gedurende het persoonlijk onderhoud en beantwoordde alle vragen naar het beste van zijn vermogen.

De motivatie van verweerster dat verzoeker niet zou hebben voldaan aan zijn medewerkingsplicht is dan ook niet ernstig te noemen.

Verzoeker zou geen zicht hebben geboden op zijn werkelijke achtergrond en zijn activiteiten in de laatste jaren tijdens het Syrisch conflict voor zijn komst in België.

Verzoeker heeft echter ten volle zijn medewerking verleend naar het beste van zijn vermogens.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij in 2016 begon met de uitbating van een zwembadcomplex in het westelijke deel van de stad Salamiyah (CGVS, p. 9-10) en hij als uitbater van het zwembadcomplex in de problemen kwam met regeringsgezinde milities.

Verzoeker legde gedetailleerd zijn asielrelaas uit.

De bestreden beslissing geeft dit ook weer:

“(…)

(zie het stuk 1)

Dat er thans niet gesteld kan worden dat verzoeker geen informatie gaf over zijn situatie voor zijn vertrek.

Verzoeker heeft thans wel degelijk zijn medewerking verleend.

4.2.2.3. Aangaande de zogenaamde rol als leidinggevende bij de National Defense Forces (NDF)

Verweerster stelt het volgende:

“(…)” (zie het stuk 1)

Echter blijft verzoeker bij zijn verklaringen dat hij vanaf de tweede helft van 2017 mee op wacht heeft gestaan toen IS oprukte tot op drie kilometer van de stad Salamiyah (CGVS, p 5-6).

Hij en andere burgers hielpen mee om uitkijkposten van het leger te bemannen. Zes à zeven maanden lang observeerde hij hoe de situatie evolueerde. Hij kreeg daarbij geen wapen. Wanneer hij zag dat de situatie escaleerde, moest hij dit melden aan het leger en de andere burgers, zodat de bevolking tijd genoeg had om te vluchten indien nodig. Begin 2018 trok IS zich terug op het oostelijke platteland van Salamiyah. In 2019 raakte de situatie ten westen van de stad opnieuw onder controle. (CGVS, p 6-8)

A/ met betrekking tot de groepsfoto met NDF

Verweerster verwijst naar een foto dat werd gepost op 16 januari 2018, waaruit zou blijken dat verzoeker deel uit maakte van de NDF militie.

Verzoeker erkent dat hij te zien is op de foto, maar blijft bij zijn bewering dat dit niet als lid van NDF was. Dat deze foto louter bedoeld was om de hulp van de burgers in de kijker te zetten en diende als propaganda voor de NDF.

Dat tijdens het Syrisch conflict ook burgers militaire (camouflage) kledij droegen. Zeker wanneer zij ook opdrachten uitvoerde bij de uitkijkposten. Dit om zo weinig mogelijk aandacht te trekken en op te vallen. Dat dit echter geen bewijs levert dat hij ook effectief deel uit maakte van de NDF militie.

B/ met betrekking tot de video van de nationale zender Sama

Dat de nationale staatszender een video opnam in een verdedigingspost waarbij verzoeker in beeld een tekst voorlas.

Dat verzoeker echter verklaart dat hij toen werd gedwongen door de inlichtingendiensten om een tekst voor te lezen.

Dat verweerster hier verkeerdelijk uit afleidt dat verzoeker een vooraanstaande positie had binnen de NDF tijdens die gevechten. Dat de NDF echter niet de leiding had over de reportage. De staatstelevisie wou enkel tonen dat burgers solidair waren met het leger.

C/ met betrekking tot het facebookprofiel en artikel in Belgisch media

Verweerster stelt het volgende in de bestreden beslissing:

"(...)" (zie het stuk 1)

Dat verzoeker hier onmogelijk mee akkoord kan gaan.

Verweerster gaat af op twee foto's om te beweren dat dit verzoeker is.

Verzoeker kan echter bewijzen dat hij niet diegene is die op de foto staat.

Hij legt dan ook foto's neer van op het facebook profiel van de desbetreffende persoon.

Op deze foto's is duidelijk te zien dat deze persoon niet verzoeker is. (zie het stuk 2)

Tevens staat zijn geboortedatum vermeld op zijn facebook profiel dat niet overeenkomt met de geboortedatum van verzoeker.

Dat uit de voorgelegde documenten duidelijk blijkt dat het een andere H. (...) K. is.

Verder stelt verweerster het volgende:

"(...)" (zie het stuk 1)

Dat dezelfde foto van het facebook profiel, waarbij de persoon gewapend en met een zonnebril werd geplaatst bij het artikel. (zie het stuk 4)

Dat zoals verzoeker reeds heeft aangegeven dat het een ander H. (...) K is die zich in dezelfde militie bevond als H. A. (...), (de persoon die wordt beschouwd als een oorlogsmisdadiger).

Dat dit blijkt uit de foto's die verzoeker hiervan voorlegt. (zie het stuk 2)

Dat thans geen bewijswaarde kan worden gehecht aan dit artikel, daar dit niet over verzoeker gaat!

Dat het onzorgvuldig en onredelijk is te noemen van verweerster dat zij zonder grondig onderzoek valse beschuldigingen uit en onterecht aanneemt dat deze persoon en verzoeker éénzelfde persoon zijn.

Verder zijn er verschillende personen die uit dezelfde regio komen als verzoeker die over hem kunnen getuigen. Zij stellen dat verzoeker geen militair is en louter als burger de uitkijkposten bemande.

Verzoeker legt een lijst van getuigen neer van personen die op heden ook in België verblijven.

(zie het stuk 3)

4.2.2.4 Concluderend

Concluderend kan gesteld worden verweerster conclusies trekt zonder met zekerheid te weten dat verzoeker effectief lid was van de militie NDF. Verzoeker wordt verward met een andere persoon en dit wordt verkeerdelijk gebruikt om verweerster haar vermoeden te bevestigen.

Verzoeker heeft een werkelijke vrees voor vervolging conform art. 48/3 Vw en dient erkend te worden als vluchteling."

Daarnaast stelt verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing wat betreft de subsidiaire bescherming, nu hij *"weldegelijk dient te worden beschouwd als burger"* en hij thans het gevaar loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld overeenkomstig artikel 48/4, § 2,c), van de Vreemdelingenwet. Hij stelt afkomstig te zijn van Salamiyah, gelegen in de provincie Hama, en voert aan de hand van verschillende bronnen waaruit hij citeert aan dat de veiligheidssituatie in deze regio nog steeds volatiel en precair is. Hij meent dan ook in de onmogelijkheid te zijn om terug te keren zonder risico te lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden foto's van het facebookprofiel van een andere H. K. (...) (stuk 2), een lijst met getuigen (stuk 3) en het artikel "*Wat doet de Syrische 'oorlogsmisdadiger' Hossin A. (...) in België?*" (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. In de inventaris van een door verzoeker op 19 januari 2024 neergelegde aanvullende nota wordt gewag gemaakt van een "*Certificaat van werkzaamheid contractors syndicate branch in Hama*" (stuk 1), van een beroepscertificaat (stuk 2), van een "*Certificaat ervaring makelaar*" (stuk 3), van een "*Investeringscontract voor restaurant en zwembadfaciliteiten*" (stuk 4) en van een militair boekje (stuk 5). Deze stukken werden evenwel niet bij deze aanvullende nota gevoegd.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de onder punt 2.2.2. aangehaalde aanvullende nota nogmaals neer waarbij de erin aangehaalde stukken nu wel worden gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*". Onder "*midde*" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen duidelijk blijkt dat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking die op zijn schouders rust, nu (i) hij geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en zijn activiteiten in de laatste jaren voor zijn komst naar België tijdens het Syrische conflict en (ii) de door hem voorgehouden problemen met overheidsgezinde milities in Salamiyah niet in overeenstemming te brengen zijn met informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) waaruit blijkt dat hij deel uitmaakt van één van die milities, met name de *National Defense Forces* (NDF), en dat hij binnen deze gewapende groepering met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft, omdat (B) de risico's die leden van strijdkrachten lopen bij het uitoefenen van hun militaire activiteiten ontegensprekelijk inherent zijn aan hun militaire status en de context van de militaire strijd binnen een gewapend conflict, waardoor deze niet ressorteren onder een vrees voor vervolging zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en hij geen concrete individuele of risico verhogende elementen aanvoert waaruit blijkt dat hij persoonlijk, als gevolg van zijn betrokkenheid bij de NDF, een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt, omdat (C) zijn vrees dat hij omwille van de 'valse beschuldigingen' in het artikel van Zaman al Wasl uit 2020 zal worden vermoord

door 'islamieten' hypothetisch is, omdat (D) hij geen individuele en concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er voor hem, als Ismaëliet, sprake is van een vrees voor vervolging, omdat (E) er in zijn hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden, omdat (F) er niet kan worden aangenomen dat er in zijn hoofde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet geldt nu er niet kan worden besloten dat hij daadwerkelijk en permanent zijn activiteiten voor de NDF zou hebben afgezworen en het bijgevolg onmogelijk is om te concluderen dat hij bij terugkeer als burger wordt beschouwd, omdat (G) hij, door bewust zijn betrokkenheid bij de NDF te ontkennen, het onmogelijk maakt om een correcte inschatting te maken van zijn (eventuele) deelname aan en betrokkenheid bij uitsluitbare handelingen gepleegd door de NDF en omdat (H) de door hem neergelegde documenten deze vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Syrië, te hebben verlaten omwille van problemen met de milities en de algemene onveiligheid in de stad Salamiyah. Hij zou daar als uitbater van een zwembadcomplex een moeilijke relatie hebben gehad met leden van de verschillende milities, waaronder de overheidsgezinde NDF. Nadat hij hen er op had aangesproken dat ze zich niet aan de regels hielden voor bezoekers van zijn zwembadcomplex zouden er verschillende sabotageacties hebben plaatsgevonden. In januari 2018 zou hij door de NDF vijf dagen zijn opgesloten in hun gevangenis en zou hij ervan beschuldigd zijn dat hij leden van de Syrische oppositie uitnodigde in zijn zwembadcomplex. In augustus 2018 zou hij een tweede keer zijn gearresteerd aan een *checkpoint* van een andere militie dicht bij zijn woning om te controleren of hij niet was opgeroepen door het leger. Hij zou na één nacht zijn vrijgelaten omdat bleek dat hij toch niet opgeroepen was. In 2019 zouden de milities zijn zwembadcomplex hebben opgeëist om er een militaire post van te maken. Na eerst nog te hebben geweigerd, zou hij er aan het begin van de zomer van 2019 mee akkoord zijn gegaan om vrijwillig afstand te doen van de uitbating van het complex in ruil voor een gedeeltelijke vergoeding. Vervolgens zou hij hebben besloten om het land te verlaten, wat hij op 29 oktober 2019 legaal deed.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven nu verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en zijn activiteiten in de laatste jaren voor zijn komst naar België tijdens het Syrische conflict en de door hem voorgehouden problemen met overheidsgezinde milities in Salamiyah niet in overeenstemming te brengen zijn met informatie beschikbaar op het CGVS waaruit blijkt dat hij deel uitmaakt van één van die milities, met name de NDF, en dat hij met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft binnen deze gewapende groepering. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt onderbouwd:

“Uw voorgehouden problemen met overheidsgezinde milities in Salamiyah zijn echter niet in overeenstemming te brengen met informatie beschikbaar op het CGVS en waaruit blijkt dat u deel uitmaakt van één van die milities, met name de National Defense Forces (NDF), en u binnen deze gewapende groepering met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft.

Toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over de veiligheidssituatie in uw regio verklaarde u dat u vanaf de tweede helft van 2017 mee op wacht heeft gestaan toen IS oprukte tot op drie kilometer van de stad Salamiyah (CGVS, p. 5-6). De ismaëlitische raad van Salamiyah had toen besloten dat de burgers moesten meehelpen bij de verdediging van de stad. U ging in op de oproep van die raad. U en andere burgers hielpen mee om uitkijkposten van het leger bemannen. Zes à zeven maanden lang observeerde u 's avonds of 's nachts hoe de situatie evolueerde. U kreeg daarbij geen wapen. Die waren voorbehouden voor de soldaten. Wanneer u zag dat de situatie escaleerde, moest u dit melden aan het leger, waarop u en de andere burgers naar jullie huizen terugkeerden om jullie kinderen klaar te maken om te vluchten. Dit waren uw enige taken (p. 6-7). Begin 2018 trok IS zich terug op het oostelijke platteland van Salamiyah. In 2019 raakte de situatie ten westen van de stad opnieuw onder controle (CGVS, p. 6-8).

Deze verklaringen over uw beperkte rol als burger bij de verdediging van Salamiyah zijn echter niet in overeenstemming met de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Zo bent u te zien op (1) een groepsfoto die de National Defense Forces (NDF) van Salamiyah deelden op hun facebookprofiel (blauwe map, stuk 3), komt u aan het woord in (2) een reportage op de nationale televisie waarbij iemand bij de vlag van de NDF poseert, er in de banner bij die reportage staat dat de troepen van de NDF de aanvallen tegenhouden en u vanuit een verdedigingspost uitleg geeft over de situatie aan het front in Salamiyah in januari 2018, en bent u te zien in (3) een andere video, gefilmd door een journalist van de nationale media, waarbij u samen met andere personen in militair tenue rondloopt in gebied op het platteland dat opnieuw door de overheid werd ingenomen (blauwe map, stuk 1 en 5). Bovendien werd op 2 juli 2020 op de website Zaman al Wasl (4) een artikel gepubliceerd met de titel "Hussein Qanaou [H. K. (...)] beëindigt de mars van moord, arrestatie en plundering door zijn toevlucht te nemen tot België" (blauwe map, stuk 2). Daarin wordt op basis van anonieme getuigenissen geschreven dat u één van de leiders was van de National Defense Forces in Salamiyah. U zou eerst ervaring hebben opgedaan bij een Iraans-sjiitische militie gevestigd in Jabal Zain al-Abidin een vijftal kilometer ten noorden van de stad Hama. U zou er betrokken geweest zijn bij het bombarderen van bewoonde woonwijken, buitengerechtelijke executies en het arresteren, martelen en met geweld laten verdwijnen van burgers. Nadien zou u in Salamiyah onder leiding van Muhammad Fadil Warda geopereerd hebben. U zou er zelf aan het hoofd van een afdeling van de NDF hebben gestaan en u zou er deel hebben genomen aan verschillende militaire operaties op het platteland rond Salamiyah, waarbij u vooral op het oostelijke platteland actief zou zijn geweest. U zou er bevolkte gebieden gebombardeerd en bestormd hebben, wat geleid heeft tot de dood en arrestatie van burgers. Andere burgers zouden verdreven geweest zijn uit hun huizen, waarna u deel zou hebben genomen aan de plundering en inbeslagname van hun huizen. In het artikel werd tevens geschreven dat u een verzoek om internationale bescherming had ingediend in België. Toen u werd geconfronteerd met de hierboven vermelde foto (1), die werd gepost op 16 januari 2018, geeft u toe dat u op die foto te zien bent, maar verklaart u dat u toevallig op die foto bent beland. U stelt dat u in 2017 regelmatig op de uitkijk moest staan. Mensen van de NDF wilden toen van u en andere helpende burgers een foto maken voor hun propaganda. Erop gewezen dat u zelf een militair uniform draagt op die foto en dat u daar tussen andere gewapende mannen in militair uniform staat die de vlag van de NDF vasthouden, stelt u dat jullie altijd een militair uniform moesten dragen om op de uitkijk te staan en dat jullie enkel een vlag hadden gekregen voor de propaganda van de NDF. U stelt dat de NDF bij die foto het volgende schreef: "De eerlijke bewoners van Salamiyah die aan onze zijde staan, hebben dit en dat gedaan". Uit de vertaling van het opschrift bij de foto blijkt evenwel dat het volgende vermeld wordt: "Van de mannen van de NDF op het westelijke platteland van Salamiyah: goedemorgen". Dat u zelf in militair uniform figureert op een foto die werd gepubliceerd door de NDF waarop gewapende mannen de vlag van de NDF vasthouden en waarbij vermeld wordt dat dit de mannen van de NDF zijn die zich op het westelijke platteland van Salamiyah bevinden, valt geenszins in overeenstemming te brengen met uw bewering dat u als burger enkel af en toe op de uitkijk ging staan in een uitkijkpost van het leger (CGVS, p. 25-26).

Voorts bent u te zien in een video (2) van de nationale zender Sama waarbij u gefilmd wordt in een verdedigingspost, naast een zwaarbewapende strijder, terwijl u uitleg geeft bij de situatie aan het front. U verklaart dat u effectief te zien bent op die video, maar dat u toen gedwongen werd om een tekst uit te spreken die de inlichtingendienst had opgesteld. U had die tekst op voorhand gekregen en moest gewoon zeggen wat er op het papier stond. U kon die opdracht niet weigeren. Erop gewezen dat het wel erg toevallig was dat net u werd uitgekozen, stelt u dat daar geen speciale aanleiding voor was. U werd samen met anderen aangesproken met die tekst en u kon niet weigeren. Het waren de mensen van de mukhabarat (inlichtingendienst) die u lukraak uitkozen en zeiden dat u hun tekst moest uitspreken voor de camera (CGVS, p. 26-27).

Na vertaling van het videofragment blijkt evenwel het volgende. Op de banner die te zien is onder de beelden staat: "Vanuit het front Al Sathiyat in het platteland van Salamiyah. De troepen van de nationale defensie houden de aanvallen van de gewapende terroristische groeperingen tegen". Tijdens de

reportage is eerst een persoon in militair uniform te zien die poseert bij de vlag van de NDF. Vervolgens komt u in beeld zegt u: "We zitten aan de westelijke kant van Salamiyah, die elke dag wordt aangevallen door gewapende groeperingen. Kijk. Deze richting is in de buurt van Khneifis, Tell ad-Dara. Wij proberen die aanvallen tegen te houden. Dankzij de dappere kerels. Wij hebben opgemerkt dat de terroristische groeperingen meer en meer zware wapens gebruiken". Daarop zegt de voice over het volgende: "Onze steun voor de dappere mannen die hun huizen, hun familie achterlaten om hun vaderland Syrië te verdedigen. De hoge academie voor het nationalisme". Daarop komt een andere persoon aan het woord die zegt: "We zijn nu vijf jaar hier. Wij offeren ons op voor de overwinning van het vaderland. De kleine familie zit veilig als de grote familie veilig is".

Uit de analyse van de beelden en de transcriptie van uw verklaringen in die reportage blijkt dat u in naam van de strijders van de NDF aan het front spreekt. Het feit dat u gekozen werd om op de nationale televisie vanuit een verdedigingspost van de NDF toelichting te geven bij de situatie aan het front in Salamiyah, is een duidelijke indicatie van de vooraanstaande positie die u binnen de NDF innam tijdens die gevechten. Uw bewering dat de NDF zomaar een burger, die geen lid was van hun organisatie, zou laten aanduiden door de inlichtingendienst om op de nationale televisie toelichting te geven bij hun operaties aan het front is dan ook geenszins aannemelijk (CGVS, p. 26-27).

Bovendien kan uw optreden in deze reportage bijzonder moeilijk in overeenstemming worden gebracht met uw voorgehouden problemen met en vrees voor de milities in Salamiyah. U stelt dat de reportage werd opgenomen op 14 januari 2018 en dat ze twee dagen later werd uitgezonden op de nationale televisie (CGVS, p. 27). Eerder verklaarde u echter dat u in januari 2018 werd gearresteerd aan een checkpoint van de NDF. Medewerkers van die militie sloten u toen op in hun gevangenis en beschuldigden u ervan dat u leden van de Syrische oppositie uitnodigde in uw zwembadcomplex. U werd er uitgescholden. Na vijf dagen werd u vrijgelaten (CGVS, p. 20-22). Toen hier op werd teruggekomen, verklaarde u dat u vijf of zes dagen na de reportage effectief werd gearresteerd aan het checkpoint van de NDF. Erop gewezen dat het wel bijzonder vreemd is dat de NDF u eerst in hun naam laat spreken tijdens een reportage op de nationale televisie, nota bene zonder dat u een lid bent van hun organisatie, om u een week later onterecht en zonder enig bewijs te beschuldigen van samenwerking met de oppositie en u vijf dagen lang opsluit in hun gevangenis, stelt u slechts dat de NDF niets met die reportage te maken had. U herhaalt dat de staatstelevisie enkel wilde tonen dat burgers solidair waren met het leger en dat u er toevallig door hen werd uitgepikt (CGVS, p. 27-28). Deze door u geschetste gang van zaken is evenwel compleet onaannemelijk. Hieruit kan dan ook duidelijk worden afgeleid dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke activiteiten in Syrië voorafgaand aan uw vertrek naar België noch op de motieven die u ertoe hebben gebracht uw land te verlaten.

Ook uw verklaringen over de tweede video (3) waarin u te zien bent zijn allerm minst aannemelijk. U stelt dat die opname werd gemaakt in september of oktober 2017 toen aangekondigd werd dat het oostelijke platteland van Salamiyah 's nachts bevrijd was. Toen u 's ochtends wakker werd, vernam u dat nieuws. U nam uw motor en reed met een aantal vrienden naar die regio. Onderweg raakten jullie verspreid omdat uw ene vriend naar zijn dorp wou gaan kijken en een andere naar zijn eigen grond. Zelf had u geen specifieke reden om naar die regio te rijden. U was gewoon blij dat het gebied bevrijd was. Op een bepaald moment moest u zelf stoppen met rijden en mocht u enkel nog verder wandelen. U bevond zich plots in het gezelschap van een beroepsmilitair en nog een aantal andere mannen die u niet kende. U herkende er wel een oude man van de familie Y. (...) en iemand van de familie K. (...), met wie u verder niets te maken had. Er was daar ook een correspondent van de staatstelevisie aanwezig die met zijn telefoon een video-opname begon te maken. Zo bent u zelf op die beelden beland (CGVS, p. 27-28).

Na analyse van die beelden blijkt dat u te zien bent tussen een tiental mannen in gevechtsskledij, onder wie er verschillende zwaarbewapend zijn. U bevestigt dat u de persoon met de zonnebril en de zwart-groene T-shirt bent (CGVS, p. 28). Zelf draagt u ook een camouflagebroek en lijkt u communicatieapparatuur in uw linkerhand te houden. De journalist spreekt de volgende woorden: "Ik spreek namens het Syrische Arabische leger en ook namens de NDF. Wij hebben het volledige oostelijke platteland bevrijd. We beloven jullie de overwinning voor altijd. We zijn bij jullie op elk moment. Namens het Syrische Arabische leger. Blijf bij ons en blijf ons volgen". Wanneer u erop wordt gewezen dat het erg bizar is dat u een prominente plaats in beeld mag innemen naast een beroepsmilitair terwijl een aan de overheid gelinkte journalist de eerste beelden maakt van de bevrijding van het oostelijke platteland, stelt u slechts dat u daar geheel toevallig terecht bent gekomen en dat dit niets meer dan een samenloop van omstandigheden was (CGVS, p. 28-29). Uw verklaringen maken andermaal allerm minst een aannemelijke indruk. Op basis van die beelden heeft het er immers alle schijn van dat u in de hoedanigheid van leidinggevende van de NDF betrokken was bij de gevechten op het oostelijke platteland rond Salamiyah. Gevraagd waarom u zelf ook te zien bent in een camouflagebroek op die beelden, stelt dat u iedereen in Salamiyah militaire broeken draagt. Ook taxichauffeurs, arbeiders, vrouwen en kinderen. Toen u 's ochtends wakker werd had u er zonder verder over na te denken gewoon die broek aangetrokken en bent

u naar het oostelijke platteland gegaan. Dit gebeurde volgens u onbewust en zonder bijbedoelingen (CGVS, p. 33). Opnieuw komen uw verklaringen geenszins plausibel over.

Wanneer u geconfronteerd wordt met het artikel van Zaman al Wasl (4), een bron die over het algemeen als betrouwbaar kan worden beschouwd (zie blauwe map) waarin staat dat u aangesloten was bij NDF en de leiding had over een deel van die militie, stelt u dat u reeds op de hoogte was van het bestaan van dat artikel, maar dat de inhoud ervan niet correct is. U blijft erbij dat u nooit was aangesloten bij de NDF of een andere militie (CGVS, p. 13, 30-32). Het zijn allemaal leugens die werden verzonnen door jihadisten, gebaseerd op videobeelden die uit de context zijn getrokken en een foto waarop u naast een vlag poseert (p. 30-31). Vervolgens wordt u er nogmaals op gewezen dat er toch bijzonder sterke aanwijzingen zijn van uw prominente rol binnen de NDF in Salamiyah. U wordt naar voren geschoven als woordvoerder van de NDF in een reportage van de staatstelevisie over Salamiyah, u loopt prominent in beeld tussen gewapende mannen (van het leger en de NDF) op een andere video na de bevrijding van het oostelijke platteland van Salamiyah en u staat op een foto die werd gepost op de facebookpagina van de NDF in Salamiyah waarbij wordt gesproken over "onze mannen". Daarop reageert u als volgt: "Dus alles valt in het kader van de propaganda. Het is allemaal propaganda van hen. Ik heb niets te maken met die zaken. Als je voorop loopt, betekent dat niet dat je een belangrijke rol hebt. Tijdens die opname waren andere mensen aanwezig, maar die waren verlegen voor de camera en die gingen aan de kant staan. Zo ben ik niet en dat is niet mijn manier van denken. Nogmaals die zaken zijn verzonnen door mensen die de mensen die niet aan hun kant staan, als tegenstanders beschouwen. Dus normaalgezien heb ik niets te maken met die zaken. Ik heb ook alleen maar alles beleefd zoals ik het van het begin gezegd heb. Ik ging enkel af en toe voor de observatie. Als u over die periode googelt op Salamiyah, dan zal u duizenden foto's vinden. Ik was op dat moment daar en ik was blij. En ik had geen bijbedoeling" (CGVS, p. 31). Gelet op het beeldmateriaal en uw prominente rol in die videofragmenten, kan er echter allerm minst geloof worden gehecht aan uw bewering dat dit allemaal geheel toevallig tot stand is gekomen en dat uw rol zich beperkt tot die van een burger die af en toe ongewapend op de uitkijk stond.

Een bijkomende aanwijzing van uw rol als strijder werd gevonden op de sociale media (5). Zo werd op Facebook een profiel teruggevonden van een genaamde 'H. K. (...)', afkomstig uit Salamiyah, dat met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan u kan worden toegeschreven. In oktober 2017 werden twee foto's op het profiel gepost waarop een persoon die treffend op u lijkt, maar niet met 100% zekerheid herkend kan worden omdat hij een zonnebril draagt, poseert met een machinegeweer. Bij dit profiel staat verder dat deze persoon voor de douane werkt sinds 15 september 2020 (zie blauwe map). Wanneer u geconfronteerd wordt met dit facebookprofiel, antwoordt u spontaan dat het van H. K. (...) is en dat hij een ambtenaar bij de douane is. U ontkent dat u op die foto's te zien bent. Gevraagd of u die H. K. (...) kent, stelt u hem niet persoonlijk te kennen, maar dat u wel gehoord heeft dat hij oorspronkelijk uit Damascus komt en later naar uw stad verhuisd is. U geeft toe dat die persoon goed op u lijkt, maar u blijft erbij dat het wel degelijk om een andere persoon gaat (CGVS, p. 25). Andermaal weten uw verklaringen hierover geenszins te overtuigen. Het is bovendien erg opmerkelijk dat u spontaan over die persoon, die u niet persoonlijk beweert te kennen, kan meedelen dat hij voor de douane werkt aangezien die persoon daar pas een jaar na uw vertrek uit Syrië aan de slag zou zijn gegaan (Verklaring DVZ, punt 32). Het heeft er dan ook alle schijn van dat dit wel degelijk één van uw facebookprofielen is waarbij u, om redenen die enkel u bekend zijn, heeft vermeld dat u in september 2020 voor de Syrische douane werkte. Dit vermoeden wordt versterkt door het feit dat de foto van de gewapende persoon ondertussen verspreid is geraakt in de Belgische media (6) (zie blauwe map) en wordt gelinkt aan een zekere 'Hosen K.' [wat een andere transcriptie kan zijn van uw naam 'H. K. (...)'], dewelke zich in België zou bevinden en tot dezelfde militie zou behoren als de 'H. A. (...)' waarvan sprake in het artikel. Over laatstgenoemde stelt het artikel dat het om een persoon gaat die als leider van een Ismailitische militie, verbonden aan de shabiha, verantwoordelijk is voor verschillende (oorlogs)misdaden in uw regio van herkomst, Salamiyah.

Hoewel u met klem ontkent kan het CGVS op basis van voorgaande vaststellingen enkel concluderen dat u als strijder actief betrokken bent bij de NDF en binnen deze organisatie met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol bekleedt. Afgaand op de inhoud van de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt het om een langdurig engagement te gaan.

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven. Er kan namelijk niet worden aangenomen dat u als burger, meer bepaald als uitbater van een zwembadcomplex, ten aanzien van de NDF een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dient te koesteren.

Bovendien blijkt uit het voorgaande dat u niet tegemoet komt aan de medewerkingsplicht die op u rust. U weigert namelijk, in weerwil tot de objectieve elementen waarover het CGVS beschikt, zicht te bieden op een aantal relevante (lees: essentiële) elementen voor de beoordeling van uw verzoek, zoals uw achtergrond, uw activiteiten voor vertrek uit Syrië, en uw werkelijke asielmotieven."

Door in zijn verzoekschrift te stellen dat hij gedurende het persoonlijk onderhoud zijn volle medewerking verschaft en *“alle vragen naar het beste van zijn vermogen”* beantwoordde, brengt verzoeker geen concrete elementen aan die een ander licht werpen op de hierboven aangehaalde omvangrijke motivering. In tegenstelling tot wat hij lijkt voor te houden, wordt er in de bestreden beslissing nergens gemotiveerd dat verzoeker geen informatie gaf over zijn situatie voor zijn vertrek. Wel blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat geen geloof wordt gehecht aan de informatie die hij gaf over zijn situatie voor zijn vertrek. Er wordt immers uitvoerig gemotiveerd waarom de door verzoeker voorgehouden problemen (als uitbater van een zwembadcomplex) met overheidsgezinde milities in Salamiyah niet in overeenstemming te brengen zijn met informatie beschikbaar op het CGVS waaruit blijkt dat hij deel uitmaakt van één van die milities, met name de NDF, en dat hij binnen deze gewapende groepering met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft. Door voorts in zijn verzoekschrift te stellen dat hij bij zijn verklaringen blijft dat hij vanaf de tweede helft van 2017 mee op wacht heeft gestaan toen IS oprukte tot op drie kilometer van de stad Salamiyah, dat hij en andere burgers meehielpen om uitkijkposten van het leger te bemannen, dat hij zes à zeven maanden lang observeerde hoe de situatie evolueerde, dat hij daarbij geen wapen kreeg, dat hij aan het leger en de andere burgers moest melden wanneer hij zag dat de situatie escaleerde, dat IS zich begin 2018 op het oostelijke platteland van Salamiyah terugtrok en dat de situatie ten westen van de stad in 2019 opnieuw onder controle raakte, werpt verzoeker geen ander licht op de hierboven aangehaalde motieven. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gegeven verklaringen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Ook wat betreft de groepsfoto die de NDF op hun facebookprofiel plaatsten, beperkt verzoeker zich tot een herhaling van wat hij eerder tijdens het gehoor voor het CGVS reeds verklaard heeft, met name dat hij niet als lid van de NDF op de foto stond, dat de foto *“louter bedoeld was om de hulp van de burgers in de kijker te zetten en diende als propaganda voor de NDF”* en dat *“tijdens het Syrisch conflict ook burgers militaire (camouflage) kledij droegen”*, zeker wanneer zij ook opdrachten uitvoerden bij de uitkijkposten, maar dat dit geen bewijs levert dat hij ook effectief deel uit maakte van de NDF militie. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt bijgevolg aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Met een dergelijk summier betoog blijft verzoeker daartoe evenwel in gebreke. Hetzelfde geldt waar verzoeker met betrekking tot de video van de nationale zender Sama van 14 januari 2018 in zijn verzoekschrift herhaalt dat hij werd gedwongen door de inlichtingendiensten om een tekst voor te lezen, dat de NDF niet de leiding hadden over de reportage en dat de staatstelevisie enkel wou tonen dat burgers solidair waren met het leger.

Wat betreft het facebookprofiel van iemand met (fonetisch) dezelfde naam als hem stelt verzoeker te kunnen bewijzen dat hij niet diegene is die op de foto staat. Hij voegt bij zijn verzoekschrift foto's *“van op het facebook profiel van de desbetreffende persoon”* waarop duidelijk te zien zou zijn dat deze persoon iemand anders is (stukkenbundel verzoeker, stuk 2). De Raad stelt evenwel vast dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat het slechts fotokopieën betreft van *screenshots*, waarbij enscenering niet valt uit te sluiten, en dat het opmerkelijk is dat verzoeker toegang heeft tot dit profiel, waarvan foto's, *'check-ins'* en vriendenlijsten enkel voor volgers zichtbaar zijn (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 1, *“Q&A. NMU2020-141”* van 9 december 2020, p. 4), nu hij beweert deze man niet persoonlijk te kennen. Aldus toont verzoeker niet aan dat het een facebookprofiel van iemand anders met dezelfde naam betreft, noch dat hij niet de persoon is van wie de foto ondertussen verspreid is geraakt in de Belgische media, waaronder het artikel *“Wat doet de Syrische 'oorlogsmisdadiger' Hossin A. (...) in België?”* (stukkenbundel verzoeker, stuk 4), en die in deze media gelinkt zou worden aan een Syrische oorlogsmisdadiger, genaamd Hossin A omdat hij zich in dezelfde militie zou hebben bevonden (adm. doss., stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 14, *“Syrische 'oorlogsmisdadiger' blijkt al jaren als erkend vluchteling in België te wonen”*, Het Laatste Nieuws, 24 oktober 2020).

Waar verzoeker nog stelt dat er verschillende personen uit zijn regio over hem kunnen getuigen en dat zij stellen dat hij geen militair is en louter als burger de uitkijkposten bemande, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij voegt bij zijn verzoekschrift weliswaar een lijst met namen, emailadressen en gsm-nummers (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), doch hieruit kan niet blijken dat deze personen effectief kunnen getuigen dat hij geen militair is en

louter als burger de uitkijkposten bemande. Verzoeker licht overigens niet toe welke band hij heeft met deze personen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Er zijn geen andere elementen voorhanden dewelke een toekenning van internationale bescherming, in de vorm van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen.

Nu uw lidmaatschap en activiteiten voor de NDF zijn komen vast te staan, dient het CGVS te benadrukken dat de risico's die leden van strijdkrachten lopen bij het uitoefenen van hun militaire activiteiten ontegensprekelijk inherent zijn aan hun militaire status en de context van de militaire strijd binnen een gewapend conflict, waardoor deze niet ressorteren onder een vrees voor vervolging zoals vastgelegd in art. 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De risico's die losstaan van het uitoefenen van militaire activiteiten of geen direct gevolg zijn van de militaire strijd binnen een gewapend conflict, kunnen in bepaalde gevallen en afhankelijk van de persoonlijke situatie van een verzoeker echter wel binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen. Het komt evenwel aan verzoeker toe om deze vrees of dat risico op individuele basis aannemelijk te maken (zie ook EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 86-87 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA “Syria: Targeting of individuals” september 2022, p. 67-68 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>). In casu stelt het CGVS vast dat u tengevolge van uw persoonlijk gedrag en uw gebrek aan medewerking geen concrete individuele of risicoverhogende elementen aanvoert waaruit blijkt dat u persoonlijk, als gevolg van uw betrokkenheid bij de NDF een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. Integendeel, het ontkennen van uw militaire activiteiten doet net afbreuk aan een dergelijke vrees. Louter op basis van de elementen waarover het CGVS beschikt met betrekking tot uw militaire activiteiten, kan evenmin worden besloten dat er in uw individueel geval een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade geldt.

Waar u nog aanhaalt dat u omwille van de ‘valse beschuldigingen’ in het artikel van Zaman al Wasl uit 2020 zal worden vermoord door ‘islamieten’ (CGVS, p. 34), stelt het CGVS vast dat het om een hypothetische vrees gaat, ingegeven door de reacties die door onbekenden onder het online-artikel werden geplaatst en ondertussen verwijderd zijn. Nog los van het feit dat u geen begin van bewijs neerlegt van de reacties die op het artikel zijn gekomen, haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de onbekenden effectief gevolg aan de dreigementen zouden geven. De publicatie van het artikel dateert bovendien van een aantal jaar terug. Ook uw familie bleef, hoewel u in het artikel met naam wordt genoemd, ongemoeid.

Waar u nog stelt dat het gegeven Ismaëliet te zijn volstaat om te worden vermoord, wijst het CGVS er op dat er op dat deze bewering geen weerklank vindt in de beschikbare landeninformatie (zie EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA “Syria: Targeting of individuals” september 2022, – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) – beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>). U brengt geen individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u, als Ismaëliet, sprake is van een vrees voor vervolging.

(...)

Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofd geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden (EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 51-53 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>; EUAA “Syria: Targeting of individuals” september 2022, p. 31 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> en <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals>; Algemeen Ambtsbericht Syrië, mei 2022, p. 83-85 – beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2075473/AAB+Syrie_extern+17jun22.pdf; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115 – beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>; EASO “Syria Situation of returnees from abroad”, juni 2021, p.1-22 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coireport-situation-returnees-abroad> en <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021>). U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen die in die richting wijzen. Bovendien stelt het CGVS vast dat u zich tijdens het conflict openlijk achter de Syrische autoriteiten heeft geschaard en actief was bij een gewapende groepering die loyaal was aan het regime en toezag op de controle in uw regio van herkomst. U komt uit een regio die in handen

is van de overheid en die zich, met de hulp van de groepering waarvoor u actief was, gewapenderhand heeft verzet tegen oppositiegroeperingen. Verder heeft u (meermaals) probleemloos en op legale wijze, middels uw eigen Syrisch paspoort, het land verlaten (Verklaring DVZ, punt 32; CGVS, p. 35). Er zijn geen bijkomende indicaties dat u tot een groep van personen zou behoren die een groter risico loopt bij terugkeer naar Syrië.

(...)

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs, bevestigen uw identiteit en reisweg die niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bevestigen uw gezinssamenstelling die evenmin in twijfel wordt getrokken. Het attest van uw geloofsgemeenschap bevestigt dat u ismaëliet bent. Het medische attest heeft louter betrekking op de oogproblemen van uw dochter J. (...). De kopie van uw Belgische verblijfsdocumenten en arbeidsovereenkomst doen op geen enkele wijze uitspraak over uw nood aan internationale bescherming."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog fotokopieën van een "Certificaat van werkzaamheid contractors syndicate branch in Hama", een beroepscertificaat, een "Certificaat ervaring makelaar", een "Investeringscontract voor restaurant en zwembadfaciliteiten" en een militair boekje. Het betreft hier evenwel slechts fotokopieën en aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan maar een relatieve bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien zou uit het "Certificaat van werkzaamheid contractors syndicate branch in Hama" (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), het beroepscertificaat (*ibid.*, stuk 2) en het "Certificaat ervaring makelaar" (*ibid.*, stuk 3) verzoekers werkzaamheid als aannemer, makelaar projectontwikkelaar van de periode van 1 januari 2007 tot en met 1 juni 2019 blijken, doch verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij zijn werk als aannemer in de bouw had uitgeoefend tot 2013 of 2014 omwille van het conflict (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Deze stukken zijn dan ook niet van aard om een ander licht te werpen op de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en zijn activiteiten in de laatste jaren voor zijn komst naar België tijdens het Syrische conflict. Uit het "Investeringscontract voor restaurant en zwembadfaciliteiten" (aanvullende nota verzoeker, stuk 4) kan blijken dat verzoeker heeft geïnvesteerd in een zwembad. Dit gegeven doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en zijn activiteiten in de laatste jaren voor zijn komst naar België tijdens het Syrische conflict. Hiermee weerlegt verzoeker niet dat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat hij deel uitmaakt van de NDF en dat hij met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een leidinggevende rol heeft binnen deze gewapende groepering. De fotokopieën van een militair boekje (*ibid.*, stuk 5) zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het PR RvV en worden bijgevolg, zoals door de vertegenwoordiger van het CGVS ter terechtzitting wordt gevraagd, niet in overweging genomen.

Het betoog van verzoeker en de door hem bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota gevoegde stukken zijn niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaanvraag, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan *in casu* worden aangenomen dat (i) verzoeker in Syrië als strijder actief betrokken was bij de NDF en dat hij met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid binnen deze organisatie een leidinggevende rol bekleedt, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij als burger, meer bepaald als uitbater van een zwembadcomplex, ten aanzien van deze NDF een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat (ii) er geen andere elementen voorhanden zijn die een toekenning van internationale bescherming rechtvaardigen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Syrië.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij als burger, meer bepaald als uitbater van een zwembadcomplex, ten aanzien van de NDF een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat er geen andere elementen voorhanden zijn die een toekenning van internationale bescherming rechtvaardigen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Syrië zou hebben gekend.

2.3.4.3. De adjunct-commissaris wijst er in de bestreden beslissing op dat uit artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet blijkt dat, naast de aanwezigheid van een gewapend conflict en het gegeven dat er sprake moet zijn van willekeurig geweld waardoor het leven of de persoon van burgers ernstig bedreigd wordt, het burger-zijn één van de constitutieve elementen is om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen. Uit wat *supra* werd uiteengezet, blijkt dat verzoeker niet als burger kan worden beschouwd, nu is komen vast te staan dat hij tijdens het Syrisch gewapend conflict minstens als militair actief was en naar alle waarschijnlijkheid ook als hiërarchisch meerdere binnen een georganiseerde gewapende groep die geaffilieerd is met de Syrische overheid, met name de NDS. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt geargumenteed, kan, mede gezien zijn persoonlijk gedrag en gebrek aan medewerking, niet worden besloten dat verzoeker daadwerkelijk en permanent zijn activiteiten voor deze gewapende groep zou hebben afgezworen, zodat het onmogelijk is om een correcte inschatting te maken van verzoekers positie in zijn land van herkomst of te concluderen dat hij bij terugkeer als burger wordt beschouwd, wat een noodzakelijke voorwaarde is om te vallen onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hierbij merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoekers positie niet vast te stellen is, uitsluitend te wijten is aan zijn persoonlijk gedrag.

De aldus door verzoeker zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid kan er niet toe leiden dat hij, naar analogie met artikel 50 van het eerste aanvullend Protocol van 8 juni 1977 bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de behandeling van slachtoffers van internationale gewapende conflicten, beschouwd wordt als burger. Verzoeker dient, vooraleer hem naar analogie met voormeld Protocol het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en hij als 'burger' kan worden beschouwd, te hebben voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde de ter zake bevoegde instanties toe te laten zich een beeld te vormen van zijn maatschappelijke positie en de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. Door het persoonlijk gedrag van verzoeker is het onmogelijk een correcte inschatting te maken van zijn positie in zijn land van herkomst en bijgevolg onmogelijk te beoordelen of hij (i) al dan niet een burger is, (ii) gelet op zijn activiteiten al dan niet valt onder de toepassing van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, (iii) al dan niet beroep kan doen op beschermingsmogelijkheden en (iv) al dan niet een reëel risico loopt.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen aan die op voorgaande beoordeling een ander licht kunnen werpen. Het louter volharden dat hij een 'burger' is en zijn herkomst uit de provincie Hama en de volatiele en preciaire veiligheidssituatie aldaar volstaan daartoe niet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als burger een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige

schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME	D. DE BRUYN
--------------	-------------